

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XX. De amore solitudinis & silentii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

CAPUT XX.

De amore solitudinis & silentii.

1. **Q**UÆRE aptum tempus vacandi tibi, & de beneficiis Dei frequenter cogita.

Relinque curiosa.

Tales perlege materias, quæ compunctionem magis præstant, quàm occupationem.

Si te subtraxeris à superfluis locutionibus & otiosis circuitationibus, nec non à novitatibus & rumoribus audiendis; invenies tempus sufficiens & aptum, pro bonis meditationibus insistendis.

Maximi Sanctorum humana consortia, ubi poterant, vitabant, & Deo in secreto vivere eligebant.

2. Dixit quidam: Quoties inter homines fui, minor homo redii. Hoc sæpiùs experimur, quando diu confabulamur.

Facilius est omnino tacere, quàm verbo non excedere.

Facili-

Facilius est domi latere, quàm foris se posse sufficienter custodire.

Qui igitur intendit ad interiora & spiritualia pervenire, oportet eum cum Jesu à turba declinare.

Nemo securè apparet, nisi qui libenter latet.

Nemo securè loquitur, nisi qui libenter tacet.

Nemo securè præest, nisi qui libenter subest.

Nemo securè præcipit, nisi qui benè obedire didicit.

3. Nemo securè gaudet, nisi bonæ conscientix in se testimonium habeat.

Semper tamen Sanctorum securitas, plena timoris Dei extitit.

Nec eò minùs solliciti & humiles in se fuerunt, quia magnis virtutibus & gratia emicuerunt.

Pravorum autem securitas, ex superbia & præsumptione oritur, & in fine in deceptionem sui ipsius vertitur.

Nunquam promittas tibi securitatem in hac vita, quamvis bonus

videaris cœnobita, aut devotus eremita.

4. Sæpe meliores in æstimatione hominum, gravius periclitati sunt propter suam nimiam confidentiam.

Unde multis utilius est, ut non penitus tentationibus careant, sed sæpius impugnentur; ne nimium securi sint, ne fortè in superbiam eleventur, ne etiam ad exteriores consolationes licentiùs declinent.

O qui nunquam transitoriam lætitiã quæreret, qui nunquam cum mundo se occuparet, quàm bonam conscientiam servaret!

O qui omnem vanam sollicitudinem amputaret, & dumtaxat salutaria ac divina cogitaret, & totam spem suam in DEO constitueret, quàm magnam pacem & quietem possideret?

5. Nemo dignus est cœlesti consolatione, nisi diligenter se exercuerit in sancta compunctione.

Si vis corde tenus compungi, intra cubile tuum, & exclude tumultus

tus

tus mundi, sicut scriptum est: In cubilibus vestris compungimini. In cella invenies, quod deforis sæpius amittes.

Cella continuata dulcescit, & malè custodita tædium generat & vilescit. Si in principio conversionis tuæ bene eam incolueris & custodieris: erit tibi postea dilecta amica, & gratissimum solatium

6. In silentio & quiete proficit anima devota, & discit abscondita Scripturarum.

Ibi invenit fluentia lacrymarum, quibus singulis noctibus se lavet & mundet: ut conditori suo tantò familiarior fiat, quantò longiùs ab omni sæculari tumultu degit.

Qui ergo se abstrahit à notis & amicis, approximabit illi Deus cum Angelis sanctis.

Melius est latere, & suū curam agere; quàm se neglecto, etiam signa facere.

Laudabile est homini religioso, rarò foras ire, fugere videri, nolle etiam homines videre.

7. Quid vis videre, quod non licet habere? Transit mundus, & concupiscentia ejus.

Trahunt desideria sensualitatis ad spatiandum: sed cum hora transierit, quid nisi gravitatem conscientiae, & cordis dispersionem reportas?

Lætus exitus tristem sæpe reditum parit: & læta vigilia serotina triste mane facit.

Sic omne carnale gaudium blandè intrat: sed in fine mortet & perimit.

Quid potes alibi videre, quod hiis non vides? Ecce cælum, & terra, & omnia elementa; ex istis namque omnia sunt facta.

8. Quid potes alicubi videre, quod diu potest sub sole permanere?

Credis te forsitan satiari, sed non poteris pertingere.

Si cuncta videres præsentia, quid esset nisi visio vana?

Leva oculos tuos ad Deum in excelsis, & ora pro peccatis tuis & negligentis.

Dimitte

Dimitte vana vanis : tu autem intende illis, quæ tibi præcepit Deus.

Claude super te ostium tuum, & voca ad te JESUM, dilectum tuum.

Mane cum eo in cella tua, quia non invenies alibi tantam pacem.

Si non exisses, nec quicquam de rumoribus audisses, melius in bona pace permanisses. Ex quo nova delectat aliquando audire, oportet te exinde turbationem cordis tolerare.

CAPUT XXI.

De compunctione cordis.

I. **S**I vis aliquid proficere, conserva te in timore Dei, & noli esse nimis liber : sed sub disciplina cohibe omnes sensus tuos, nec ineptæ te tradas lætitiæ.

Da te ad cordis compunctionem, & invenies devotionem.

Compunctio multa bona aperit, quæ dissolutio citò perdere consuevit.

Mirum est, quòd homo potest
unquam